„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 64. Piątek 19. Marca 1869. Rok wydania 59.

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowską“
wraz z Dodatkiem urzędowym
i
Dodatkiem Tygodniowym
od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Zwracamy uwagę, że prenumeranci „Gazety Lwowskiej“ odbierają bez podwyższenia przedpłaty „**Dodatek tygodniowy**“, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej.

Można także prenumerować na „Dodatek tygodniowy“ osobno; prenumerata wynosi rocznie w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 19. marca. Dzisiejsza Gazeta wiedeńska ogłasza ustawy względem zaprowadzenia sądów przysięgłych na zbrodnie prasowe i na przestępstwa prasowe, tudzież względem układania list sędziów przysięgłych do sądów prasowych.

Izba panów Rady państwa przyjęła ustawę finansową na rok 1869 bez zmiany, zgodnie z uchwałą izby deputowanych.

Peszt, 18. marca. Dziś wybrano 31 deputowanych, 21 ze stronnictwa Deaka a 10 z lewicy.

Rzym, 18. marca. Dnia 10. kwietnia Papież ogłosi amnestyę.

Paryż, 18. marca. „Constitutionnel“ pisze, że zostało już osiągnięte porozumienie między Francyą a Belgią i pozostaje tylko uregulowanie kwestyi szczegółowych.

(Telegram „Czasu“.)

Madryt, 17. marca. Na posiedzeniu Kortezów minister spraw wewnętrznych oznajmił, że w Xeres i Moron zaszły zamieszki z powodu spisów poborowych; stawiano barykady, są zabici i ranni; w Kadyxie, Sevilli i Maladze panuje wielkie wzburzenie. Wniosek większości mający na celu udzielenie władzy wykonawczej z powodu wypadków w Andaluzyi siły moralnej, uchwalony został jednogłośnie. — Kandydatura Króla Ferdynanda portugalskiego zdaje się być prawdopodobniejszą. — Sekretarz kortezów Celestyn Olozaga, poległ w pojedynku.

Część nieurzędowa.

Po rogach ulic w Fiume rozlepiono d. 16go b. m. plakat podający do wiadomości publicznej pismo odręczne Najjaśniejszego Pana do komisarza królewskiego a opiewający jak następuje:

„Kochany Panie Cseh! Jakkolwiek krótkim był mój pobyt tutaj, nie mogę oddalić się nie wyraziwszy mieszkańcom tego miasta i okolicy serdecznego pożegnania i podziękowania za liczne dowody ich wierności i przywiązania. Oddalając się ztąd unoszę najprzyjemniejsze wspomnienia a oraz niepłonną nadzieję, że to miasto, przez bliskie spełnienie jego życzeń dojdzie tej wielkości i zamożności, która mu zapewni przyszłość. Polecam Panu oznajmić to niezwłocznie ludności. Franciszek Józef.“

Cesarz Jego Mość przedsiębrał tegoż dnia wycieczkę do Zengg. J. C. M. wsiadł o godz. w pół do 8. zrana na parowiec „Greif“, mając przy boku swoim ministrów Andrassego, Festeticsa i Bedekovicha. Druga część orszaku, która bierze udział w podróży do Pola wsiadła na parowiec „Elisabeth“. W wycieczce do Zengg brało udział doborowe towarzystwo z ludności Fiumy na trzech wielkich parowcach Lloyda: „Austria“, „Saturn“ i America“. Wiceadmirał Tegetthoff wsiadł na okręt admiralski „Phantasie“. Fregata pancerna „Ferdinand Max“ i łodź kanonierska „Salamander“ dawały salwy z dział. Załogi ustawione na pokładach wznosiły okrzyk „Hurrah“. Tłumy ludu zgromadzone na wybrzeżu żegnały Najj. Pana okrzykami „Vivas“ i „Eljen“. Czas był dżdżysty a wiatr południowy.

Jacht „Greif“ zatrzymał się w Buccari i Najj. Pan odbierał tam powitania.

Pod Circevenizzą mieszkańcy wypłynęli na morze w niezliczonych łodziach i witali monarchę okrzykami radości. Jacht „Greif“ przybył do Zengg o godz. 12. Gdy Najj. Pan wysiadł na ląd był witany z uniesieniem, poczem udał się do pałacu biskupiego gdzie udzielał posłuchania i rozdawał ordery. Następnie Jego Ces. Mość zwiedzał kościoły i zakłady publiczne, witany wszędzie radośnemi okrzykami a odpłynąwszy o godz. w pół do 3. powrócił przy sprzyjającym wietrze o 6tej do Fiumy.

Mając o północy odpłynąć do Pola Najj. Pan nie wysiadł już na ląd. Ludność zgromadziła się na wybrzeżu i wydawała donośne okrzyki. Ministrowe przybyli do miasta mając nazajutrz osobnym pociągiem odjechać do Budy.

Dnia 16. b. m. odbyło się 177. posiedzenie izby deputowanych Rady państwa. Prezydent Kaiserfeld otworzył posiedzenie o godzinie 11. Na ławie ministrów zajęli miejsca Ich Excel. pp. ministrowie: Taaffe, Hasner i Berger. Jako komisarze rządowi byli obecni pułkownik Horst i radca sekcyi Rohr Rohrau.

Po załatwieniu spraw bieżących przeszła izba do porządku dziennego, na którym była ustawa względem landwery.

§§. 1, 2. 3, 4, 5 i 6 przyjęto bez debaty.

Przy §. 7 zabrał głos dep. Skene, powstając na tak zwaną „konnicę pieszą“, w tym samym duchu mówił Weich i Hackelberg. Pułkownik Horst zbijał ich zdanie wykazując fałszywość zapatrywania takiego cyframi. Przy głosowaniu odrzucono wniosek Skenego, aby wypuścić ustęp odnoszący się do kawaleryi landwery i paragraf ten przyjęto podług projektu rządowego.

§. 8. opiewa: Komendy jeneralne i wojskowe są zarazem komendami landwery dla odnośnych okręgów landwery na zasadach istniejących dla stałego wojska.

Deput. Rechbauer motywował wniosek mniejszości. Następnie wywiązała się nad tym paragrafem długa i żywa dyskusya, w której brali udział oprócz wielu deputowanych, pomiędzy którymi hr. Beust, także jeszcze i minister Giskra. Deput. Kuranda zbijał mowę hr. Adama Potockiego z przeszłego posiedzenia. Pratobevera przemawiał za wnioskiem większości podobnie jak i deput. Hormuzaki. Deput. Grocholski zbijał zdania Hormuzakiego. Hr. Beust mówił przeciwko zdaniu Skenego, który utrzymywał, że zachodzi różnica pomiędzy cislitawską a translitawską połową państwa co do połączenia różnych narodowości. Minister Giskra wyświecał stanowisko rządowe. Na koniec po przemówieniu obu sprawozdawców przystąpiono do głosowania. Wniosek mniejszości został odrzucony. Za tym wnioskiem powstała tylko część skrajnej lewicy, Polacy i Słoweńcy, a oprócz tego deput. Mende, Rose, Bauer i Plankensteiner, w ogóle 51 deputowanych. Odrzucono również i wszystkie inne wnioski, a wniosek większości komisyi przyjęto znaczną większością głosów.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 3. naznaczając przyszłe posiedzenie na dzień jutrzejszy.

Tegoż dnia odbyło się także 61. posiedzenie izby panów rady państwa, pod prezydencyą hr. Colloredo-Mannsfeld. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Exc. pp. ministrowie: Taaffe, Hasner, Herbst, Potocki, jako zastępca ministra handlu radca sekcyi Depretis, a w zastępstwie ministra finansów radca sekcyi Gerlinger.

Dr. Ferdynand Heysler i Hein oświadczają że zostawszy powołani do izby panów składają swoje mandaty na członków trybunału państwa.

Przyjęto następnie długi szereg podań o urlop.

Petycyę miasta Budweis o wybudowanie gałęzi kolei Franciszka Józefa Budweis-Wessely i Wessely-Praga, przydzielono komisyi kolei żelaznej.

Ministerstwo spraw zewnętrznych donosi o sankcyonowaniu ustawy o regulacyi Dunaju.

Ks. Adolf Auersperg i hr. Leopold Thun, którzy po raz pierwszy zajęli miejsca w izbie, składają przyrzeczenie miasto przysięgi.

Ustawę względem pożyczki loteryjnej dla miasta Stanisławowa przyjęto bez debaty w drugiem i trzeciem czytaniu jak wyszła z obrad izby deputowanych.

Następnie przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu również bez debaty ustawę względem praw hipotecznych w Tyrolu, podług uchwały izby deputowanych. Tożsamo ustawę względem sposobu wypłaty zaliczki 350.000 złr. z powodu głodu w królestwie Galicyi, a nakoniec jeszcze także i ustawę względem tłumaczenia §. 25. rozporządzenia cesarskiego z dn. 16. listopada 1858.

Naostatek przystąpiono do wyboru dwóch członków trybunału państwa i wybrano radcę sekcyi br. Ricci i br. Newinsky, prezydenta sądu w Bernie.

Dnia 15. b. m. odbyło się siódme posiedzenie parlamentu północno-niemieckiego. Marszałek zawiadomił izbę, że rada związkowa wybrała na członków komisyi długów Związku królewsko-saskiego tajnego radcę sprawiedliwości Klemma i brunświckiego tajnego radcę Liebego. Przewodniczącym w pomienionej komisyi jest pruski tajny wyższy radca finansowy Günther. — Komisyą, której powierzono przedwstępne obrady nad projektem do prawa, tyczącem się obłożenia aresztem zasług, wybrano; składa się ona z następujących członków: Wagenera (z Nowego Szczecina), Kleista, Lucka, hrabiego Bassewitza, Seydewitza (z Bitterfeldu), Elsnera, Saengera, Lessego, Laskera, Endemanna, Beckera (z Oldenburga), Sombarta, Lautza, Oehmichena, Ohma, doktora Waldecka, Hoverbecka i Schulzego (z Berlina). Przewodniczącym jest hr. Eulenburg, prowadzącym pióro Seydewitz (z Bitterfeldu) a jego zastępcą Lesse. — Pierwszym przedmiotem, zapisanym na porządku dziennym, jest sprawozdanie ustne komisyi regulaminowej o piśmie posła Kriegera (z Poznania), tyczące się dalszego trwania mandatu jego jako posła do sejmu Rzeszy. Komisya wnosi (sprawozdawca poseł doktor Becker), ażeby izba orzekła, że mandat posła Kriegera nie zgasł przez przyjęcie komisoryczne urzędu pełnomocnika Związku celnego w Schwerynie; przeciwnie poseł Cornely postawił wniosek o uznanie mandatu posła Kriegera za zgasły. Po dość długich obradach przyjęła izba w imiennem głosowaniu wniosek posła Cornely'ego 92 głosami przeciwko 89. Pan Krieger zatem, dotychczasowy poseł poznański, nie będzie zasiadał w sejmie Rzeszy, a nowy wybór zapewne wkrótce rozporządzonym zostanie. — Dalej przyjęto w drugiem czytaniu następujący dodatek do budżetu Związku północno-niemieckiego: §. 1. Do prawa budżetowego na rok 1869 Związku północno-niemieckiego dodane uzupełnienie ustanawia się na 109.800 talarów wydatków, mianowicie na 109.800 talarów rozchodów bieżących i 9000 talarów roz-

chodów nadzwyczajnych, dochód zaś na 4000 tal. §. 2. Zwiekszone wydatki w ilości 105 800 tal. pokryte zostaną przez pojedyncze państwa związkowe stosownie do liczby mieszkańców. W końcu obradowała izba w drugiem czytaniu nad projektem do prawa, tyczącym się środków przeciwko zarazie na bydło.

„Wil. wiest.“ podaje następujący okólnik naczelnika gubernii wileńskiej do urzedników policyi miejskiej i ziemskiej i do pośredników polubownych: „JW. główny naczelnik kraju w reskrypcie swoim do mnie z d. 2. stycznia za nr. 11 wyraził: „W okólniku byłego głównego naczelnika kraju, jenerała piechoty hr. Murawiewa z d. 1. stycznia 1864 r., za nr. 2., zakomunikowane zostały poprzednikowi pańskiemu środki do uchylenia szkodliwego wpływu wywieranego przez duchowieństwo katolickie, obywateli ziemskich i inne osoby polskiego pochodzenia na ludność wiejską, zapomocą szerzenia pomiędzy nią czytania polskiego i nauczania dzieci włościańskich w duchu przeciwnym narodowości rosyjskiej, wierze prawosławnej i rządowi. Pızyczem włożony został na naczelników wojennych, na policye miejskie i ziemskie, a w szczególności na pośredników polubownych, obowiązek przestrzegania, ażeby duchowieństwo katolickie, właściciele ziemscy i ich oficyaliści, tudzież osoby nie mające pozwolenia władzy szkolnej, nie trudniły się nauczaniem dzieci. Obecnie z odbieranych doniesień przekonywając się, że w niektórych wioskach i miasteczkach trudnią się nauczaniem czytania osoby, nie mające na mocy prawa i podług powyższego rozporządzenia hr. Murawiewa upoważnienia, a przytem z książek polskich, — wzywam pana, abyś zwrócił szczególną uwagę na ścisłe wykonanie powyższego okólnika i ponowił polecenie naczelnikom wojennym i ich zastępcom, tudzież policyom miejskim i ziemskim i pośrednikom polubownym, aby ściśle pilnowali, ażeby nikt bez upoważnienia nie trudnił się nauczaniem czytania, i aby przedsięwzięte były środki do uchylenia szerzenia czytania polskiego pomiędzy ludnością wiejską; również ażeby duchowieństwo katolickie, obywatele ziemscy i inne osoby nie szerzyły pomiędzy ludem elementarzy polskich i innych książek szkolnych lub książek do czytania, a pośród ludności prawosławnej katechizmów katolickich. Zawiadamiając o tem pana, dla wydania stosownego rozporządzenia, uprzejmie wzywam go, abyś o osobach, które będą dostrzeżone jako wykraczający przeciw powyższym przepisom, donosił mi dla pociągnienia ich do odpowiedzialności.“ Komunikując powyższą wolę głównego naczelnika kraju, wzywam pp. naczelników powiatowych, policmajstrów, urzędników policyi miejskiej, ziemskiej i pośredników polubownych do ścisłego pilnowania, ażeby nauczanie ludu języka polskiego i szerzenie powyższych książek nie miało miejsca, o wszelkiem zaś naruszeniu tego aby niezwłocznie donosili mi dla przedstawienia winnych do kary. Przytem widzę potrzebę nadmienić, że polecenie głównego naczelnika kraju, z d. 9. lipca 1868 r. za Nr. 2580, o nieużywaniu języka polskiego w miejscach publicznych, powinno być wykonywane w powiatach z takąż ścisłością, jak w mieście gubernialnem. Wkładając odpowiedzialność za niedopełnienie tego polecenia na policyę ziemską, wzywam pp. pośredników aby uprzedzili urzęda gminne, że są obowiązane udzielać policyi wszelką pomoc w tej mierze.

Reforma elementarnych szkół angielskich zapowiedziana bilem wniesionym w izbie niższej przez posła Forstera, miała zapowiadać, jak się ogólnie spodziewano, radykalną zmianę. Tymczasem pan Forster, jeżeli nie pragnął być radykalnym w tym względzie. to zapewne okazał się bardzo praktycznym i wystąpił z projektem, nie ażeby poddać pod uchwałę olbrzymie pomysły, które z trudnością dałyby się wykonać, ale aby zapobiedz najpierwszym potrzebom publicznego wychowania. Wiadomo, że szkoły w Anglii nie są wcale tak rozwinięte jak w Niemczech, jakkolwiek wysoki stopień rozwoju ekonomicznego wymaga także ich lepszego udoskonalenia. Szkoły angielskie wystarczają poniekąd klasom najniższym i najwyższym, sposobią bowiem dostatecznie i odpowiednio młodzież tych stanów do ich zajęcia. Atoli nie wystarczają one wcale dla klas średnich, które pracują po warsztatach i fabrykach, wymagających pewnej znajomości a przynajmniej ogólnego wyobrażenia o prawach przyrodzonych, mianowicie o fizyce, chemii, mechanice. Im więcej rozwija się przemysł angielski tak pod względem intensywnym jak ekstensywnym, tem większa daje się czuć potrzeba w klasach przemysłowych odpowiedniego wykształcenia elementarnego. Zdaniem pana Forstera obecne szkoły miejskie są jeszcze niedostateczne i o ich reformie należy przedewszystkiem myśleć. Ich niedostatek dał się czuć już od dawna, od dawna także starano mu się zapobiedz, wszakże wszelkie środki, jakich w tej mierze użyto, jak prasę i publiczne wykłady, nie mogły zastąpić w późniejszych latach tego, co możnaby osiągnąć łatwiej i dokładniej przy lepszej organizacyi szkół, która jest tem potrzebniejszą. im większego znaczenia politycznego nabiera klasa przemysłowa przez rozszerzenie prawa głosowania.

Na posiedzeniu **francuzkiego** ciała prawodawczego w d. 13. b m. toczyła się dalsza debata w sprawie Torcadero. Dep. Grevy który po raz pierwszy zabierał głos w tem zgromadzeniu, sprowadził dyskusyę na kwestyę, czy rząd ma prawo nadawać własności państwa nowe przeznaczenie jedynie na mocy dekretu. Rozbierając kwestyę pod względem ściśle prawniczym wykazywał różnicę pomiędzy własnością państwa a własnością publiczną. Własnością państwa są gmachy publiczne, ziemie, lasy, własnością publiczną to, co jest przeznaczone na użytek powszechny, jako to rzeki, drogi, porty itd. Władza wykonawcza zawiaduje tylko własnością państwa, a nad własnością publiczną wykonuje tylko prawo policyi. Może więc przeznaczać własność państwa na ten lub inny cel, ale własności publicznej nie może nadawać innego przeznaczenia. Takie jest prawne stanowisko kwestyi którą drugie cesarstwo podkopało. Ustawa z r. 1864 pozwala rządowi sprzedać parcele wartości niżej miliona. Już to jest za wiele, ale dekret z r. 1852 zniósł ustawę z r. 1850, według której rząd nie miał prawa nadawać własności państwa innego przeznaczenia. Tym sposobem drugie cesarstwo przywłaszczyło sobie bardzo niebezpieczne prawo rozrządzania własnością publiczną i własnością państwa; teraz jest rzeczą kraju osądzić, czy ten rząd zasługuje na takie zaufanie, aby na jego dyskrecyę zdawać cały publiczny majątek. — Prezydent rady stanu Vuitry oświadczył jeszcze raz, że rząd nie zrzecze się praw dobrze nabytych, z których robi użytek tylko w sposób odpowiadający interesom publicznym. — Javal zapytał czy prace na Trocedero rzeczywiście odpowiadały interesom narodowym; jeżeli tak nie jest, po cóż przyczyniać nieszczęśliwym prowincyom wydatków, które im nie przyniosą korzyści? Prezydent izby Schneider wezwał go za to niedyskretne zapytanie do porządku. Następnie przyjęto artykuł 1. pozwalający użyć $3^1/_3$ miliony z sprzedaży części ogrodu luxemburgskiego na plantacye na Trocadero. Przy art. 2. względem sprzedaży części ogrodu luxemburgskiego opozycya wymogła przynajmniej tyle, że dwie odcięte cząstki ogrodu będą nienaruszone i że na nich może później będzie założona szkoła botaniczna i farmaceutyczna.

Publiczne zgromadzenia w **Paryżu**, na których występują w jaskrawem świetle najróżnorodniejsze namiętności, zwracają na się uwagę tamtejszych dzienników. „Constitutionnel“ donosi znowu o kilku zgromadzeniach, które policya musiała rozwiązać. Najgorzej działo się podobno na zgromadzeniu, które się odbyło w takzwanej „salle de la Revolution“ na bulwarach Rochechonart, gdzie panowie Peyrouton i Bachellery przemawiali prawdziwie w duchu Jakobinów. Pierwszy z nich cytował ciągle Robespiera i rzekł w końcu: „Królowie i książęta są niepoprawni; jest tylko jeden środek pozbycia się ich, t. j. śmierć.“ Komisarz policyi na te słowa dał pierwsze ostrzeżenie, a prezydent zwracając się do zgromadzenia oświadczył, że podziela najzupełniej zdanie mowcy. Bechellery mówił: „Mam zamiar rozpatrzeć się w stosunkach konzulatu i Cesarstwa. Pewien człowiek, cudzoziemiec, którego rewolucya wyniosła, ujął ster rządu. Był nim Bonaparte. Wymawiając to nazwisko przywołuje się do pamięci cały szereg zbroni, skrytobójstw i haniebnych czynów.“ Komisarz policyi dał drugie ostrzeżenie, mowca zaś mówił dalej: „Jeżeli w moich słowach upatrują analogię pomiędzy Napoleonem I. a III., to tem gorzej.“ Na to oświadczył komisarz policyi, że zgromadzenie jest rozwiązane i wezwał obecnych do rozejścia się. Prezydent odpowiedział, że rozwiązanie to jest bezprawne, a publiczność obrzuciła komisarza obelgami. W końcu oświadczono mu, że tymczasem rozejdą się, lecz na przyszły raz podobnego wezwania nie przyjmą. Chciano nawet wtrącić do piwnicy komisarza policyi, który uszedł cało tylko dzięki pośrednictwu pewnego pana Petit, członka organizacyi tegoż zgromadzenia.

„Journ. de Paris“ starał się temi dniami udowodnić, że **Francya** w razie gdyby zajście z Belgią nie zostało załatwione na drodze pokojowej, nie jest bynajmniej przygotowaną do wojny. Jej twierdze pograniczne nie są zaopatrzone, a jej gwardya ruchoma nie jest wćwiczona. Na to odpowiada „France“ co następuje: „Nasza armia nie stoi na stopie wojennej, ponieważ nie zanosi się na wojnę. Nie mamy żadnego planu wyprawy, ponieważ nie mamy zamiaru wyruszać na wojnę. Gwardya ruchoma nie jest w pogotowiu, ponieważ nieprzyjaciel nie stoi u granic naszego państwa i ponieważ nikt o ile nam się zdaje nie myśli o tem, żeby ktokolwiek zamierzał przekroczyć granice Francyi czyto od strony Ardennów, czy też od strony wyższej Alzacyi, albo niższej Burgundyi. Zresztą nie mamy powodu robienia wielkich uzbrojeń z powodu zajścia z Belgią, bo jakkolwiek możemy się słusznie uskarzać na postępowanie gabinetu Frére-Orban, to z drugiej strony znowu nie można bynajmniej przypuszczać, żeby też zajście mogło się stać powodem do wojny europejskiej. Francya nie jest obowiązana dla tego, że jest mocniejszą od którego z sąsiednich państw do zrzekania się tego, do czego ją upoważnia jej prawo i jej przyjacielskie stosunki, ale Francya nie nadużywa także swojej siły, żeby grozić wojną w trakcie przyjacielskich układów. Zajście z Belgią jesteśmy o tem najmocniej przekonani zostanie załatwione w sposób należyty za pomocą rozumu i umiarkowania obu rządów. Trzeba wszystko widzieć ze stanowiska jak najbardziej pesymistycznego, aby w tym sporze upatrywać źródło powszechnej wojny. Przestańmy niepokoić opinię publiczną czczemi widziadłami, które w rzeczywistości nie istnieją! Kwestye, które zwracają uwagę mocarstw europejskich, są ważne, ale nie wykraczają one poza zakres działalności dyplomacyi i mogą być załatwione na drodze pokojowej. A ponieważ Francya mocno temu ufa, więc nie robi żadnych takich przygotowań, jakie wylicza „J. de Paris“, a których wymaga tylko wojna. O tem jednakże może być przekonany tak kraj, jak i zagranica, że gdyby tego wymagała nasza godność narodowa, to nie potrzebowalibyśmy długiego czasu, aby stanąć w gotowości.

Z **Beyrutu** donoszą o smutnem zajściu. Tamtejszy konzul grecki stosownie do wydanego rozkazu wygnania był wyjechał, ale kanclerz konzulatu musiał odroczyć swój wyjazd zapewnie z powodu swoich spraw prywatnych. Naznaczony przez Portę, później o trzy tygodnie przedłużony termin wygnania nie był jeszcze upłynął, gdy Turcy w dosyć znacznej liczbie kanclerza napadli, z domu go wyrzucili i obili. To spowodowało konzulów obcych mocarstw, oburzonych słusznie takiem postępowaniem Turków z człowiekiem, który nie dawał powodu do takiego barbarzyństwa a oprócz tego występował w charakterze urzędowym, do wniesienia skargi do namiestnika Beyrutu. Zajście to nastręczy Grecyi sposobność do nowych zażaleń przeciwko wielkiej Porcie i dyplomacya europejska będzie znowu musiała pośredniczyć dla załatwienia także i tego sporu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym:

	Miejsce targu:									
	Sieniawa		Jarosław		Radymno		Przemyśl		Mościska	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	3	75	4	21	3	95	3	92	4	.
„ żyta	3	.	3	.	2	92	2	77	2	50
„ jęczmienia . .	2	40	2	46	2	25	2	22	2	17
„ owsa	1	55	1	64	1	62	1	50	1	50
„ hreczki	2	60	2	65	2	50	2	52	2	15
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	3	.
„ ziemniaków . .	1	.	.	83	.	50	.	76	.	54
Grochu	3	25	2	91	2	65	2	50	3	62
Cetnar siana	1	.	1	23	1	.	1	13	1	2
Sąg drzewa twardego	3	50	8	33	7	.	7	25	8	.
„ „ miękkiego	4	50	6	26	5	.	5	50	6	.
Funt mięsa wołowego	.	12	.	16	.	16	.	19	.	14
Miara wina	4	20	.	80	.	.	1	20	2	.
„ piwa		40		16	.	.		32	.	20
Wyrobnik z wiktem	.		.	20	.	20	.	15	.	.
„ bez wiktu .	.	25	.	40	.	30	.	35	.	32

Lwów, 18. marca. Na tutejszej giełdzie płacono: Koniczyna korzec 180 ℔ netto 33 do 39.

Kronika.

(Z lwowskej Rady miejskiej.) Na wczorajszem posiedzeniu Rady miejskiej zapadła zgodnie z wnioskiem sekcyi V. bez dyskusyi jednogłośna uchwała, mocą której mają być rozpisane nowe wybory do tutejszej Rady miejskiej na podstawie prowizorycznej ustawy z r. 1848. Na tem samem posiedzeniu uchwalono rozszerzenie mostu na Pełtwi na przeciw hotelu angielskiego. Wykonanie robót w tym względzie poruczono przedsiębiorcom pp. Serwackiemu i Schimserowi. Zatwierdzono następnie zarządzone przez sekcyę budowniczą roboty około restauracyi stajen przy koszarach pod nr. 404 i $405^3/_4$.

— Na tygodniowem posiedzeniu Towarzystwa technicznego dzisiaj w wielkiej sali ratuszowej odbyć się mającem, będą odczytane nowe statuta w języku polskim, poczem prof. Maszkowski będzie mówił o maszynach gazowych a p. nadinżynier Ressig o kanale suezkim. Goście mają wstęp wolny.

(Pożary.) D. 23. z. m. w Stróży w pow. niskim zgorzała stodoła włościańska ze zbożem, przyczyna niewiadoma, szkoda 250 zł r.; d. 3. b. m. w Kropiwniku w pow. kałuskim zagroda włościańska z zapasami, jak sądzą podpalona, szkoda (zabezpieczona) 721 złr.; w Dżurowie w pow. śniatyńskim zagroda włościańska z zapasami, jak sądzą podpalona, szkoda 500 złr.; d. 7. w Łazach w pow. jarosławskim zagroda włościańska z zapasami, jak sądzą podpalona, szkoda (zabezpieczona) 500 złr.; d. 8. b. m. w Łoponiu w pow. brzeskim dach na domu włościańskim, przyczyna niewiadoma, szkoda 100 złr.; d. 12. b. m. w Horodnicy w pow. husiatyńskim dach na suszarni słodu, przyczyna niewiadoma, szkoda (zabezpieczona) 200 złr.

(Składki na pogorzelców.) Dla Stanisławowa: w pow. rawskim gminy Tyniatyska 2 złr., Karów 12 złr, w pow. drohobyckim urząd parafialny gr. kat. w Wicowicach 4 złr. 40 c., w pow. myślenickim urząd parafialny w Rabce 8 złr., w pow. wielickim, gmina Bieżanów 13 złr. 30 c.; w miasteczku Lubaczowie: WW. Ulrichsthal sędzia powiatowy 2 złr., Desloges kancelista 50 c., Dębicki notaryusz 50 c., Berg poczmistrz 30 c., Stroka aptekarz 30 c., Wróblewska właścicielka apteki 50 c., Jan Grenik burmistrz 30 c., Wincenty Pyszyński sekretarz 30 c., Michał Gorecki kasyer 30 c., Piotr Brus asesor 20 c., Majlech Gabel kupiec 50 c., Markus Riss kupiec 40 c., Majer Gabel kupiec 40 c., Mendel Fränkel właściciel realności 25 c., Józe Bok kupiec 10 c., Izrael Fränkel właściciel realności 40 c., Łazarz Lehrfreund kupiec 30 c. Dla Tyśmienicy: w pow. bobreckim gmina Duliby 5 złr., urząd parafialny w Chodorowie ze składek 5 złr., gmina Chodorkowce 46 c., gmina Łany 40 c. Dla Nawojowej góry, w powiecie myślenickim urząd parafialny w Rabce 3 złr. Na odbudowanie kościoła w Chochołowie, urząd parafialny w Bieńkówce w pow. myślenickim 1 złr. 47 c.

Ostatnia poczta.

Peszt, 17. marca. „Pester Corr." podaje następujące szczegóły rezultatu dalszych wyborów: Kandydaci ze stronnictwa Deaka zostali wybrani: w Nagy Ida, w powiatach Beregh i Munkacz, komitatu Bergh; w powiatach Fulek i Szecseny komitatu neogradzkiego; w Nagy Mihaly w powiecie Bodrog komitatu zemplińskiego; w powiecie Gölniz i w Lipto-Szent-Miklos. Kandydaci lewicy zostali wybrani: w Totis, w powiecie Osca komitatu komorneńskiego, w Małem Zel, w Szarvas, w Szikszo i w jednym powiecie komitatu Aranya.

Paryż, 17. marca. Mylnem jest doniesienie pewnego dziennika wiedeńskiego, że Rumunia zażądała odwołania pana Mellinet jeneralnego konzula francuzkiego w Bukareszcie. — Sprawa Polaka Dunina została załatwiona. Otrzymał on upoważnienie powrotu do Bukaresztu.

Paryż, 17. marca. W fabryce chemicznej Pelletiera na placu Sorbonne wydarzyła się straszliwa explozya. O ile dotąd wiadomo 7 osób poniosło śmierć.

Florencya, 17. marca. „Ital. Corresp." pisze: Wiadomości nasze nie potwierdzają, że Anglia ofiarowała pośrednictwo między Belgią a Francyą w sprawie kolei żelaznych. Natomiast zapewniają, że podstawa ugody między obu temi gabinetami jest już osiągnięta.

Senat zatwierdził traktat handlowy z Szwajcaryą.

Florencya, 17. marca. Baron Kübeck wyjechał na urlop. Przybył tu hr. Vitzthum szambelan pruski.

Neapol, 16. marca. Wielki książę badeński odjechał do Rzymu. Przybył tu książę Aumale.

Madryt, 17. marca. Kortezy przyjęły wniosek Rodrigueza 145 głosami przeciw 63 po długiej mowie Castelara, na którą odpowiadali Prim i Rodriguez.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. marca.

Hotel George: PP.: Hr. Komorowski B., z Sasowa. — Br. Hosz E., z Pukienic. — Bogdanowicz K., z Bukowiny. — Uhrynowski J., z Moldawy. — Uleniecki J., z Wolic.

Hotel europejski: Br. Doliniański S., do Dolinian.

Hotel angielski: Maniewski M., z Bojkowic. — Miączyński J., z Palikrów. — Milewski K., z Mełna. — Tretter H., z Laszek. — Abgarowicz Józef, Dr. med., z Nadworny. — Łobaczewski E., adw., z Przemyśla.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. marca.

PP.: Hr. Poniński A., c. k. kap., do Rychwaldu. — Prokesch A., c. k. kap., do Czerniowiec. — Br. Türke P., k. pr. oficer, do Eisenau. — Hr. Rozwadowski B., do Tuchowa. — Hr. Tarnowski S., do Sniatynka — Domaradzki E., do Woli dołhołuckiej. — Jastrzębski E., do Łowczówki. — Kopczyński Ig., do Chomy. — Marchwicki Z., do Krakowa. — Poten F., do Łahodowa. — Wolański W., do Dulib. — Formanek Ed., adw., do Pragi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. marca 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323 85	+ 1 6	91.	W. sł.	10
2. god. po poł.	324.43	+ 2.2	88	W. b. sł.	10
10. god. wiecz.	324.57	+ 2.0	87.	„ „	10

TEATR.

Dziś: (przed. pol.) „**Systematyczni małżonkowie**", komedya w 3 aktach z fran. po raz pierwszy; „**Tajemnica**", fraszka ze spiewkami w 1 akcie przez Stanisława Dobrzańskiego po raz pierwszy. Na dochód p. Stanisława Dobrzańskiego.

Jutro: (przed. niem.) „**Die Geschwister**", dramat w 1 akcie. „**Das Tagebuch**", komedya w 2 aktach. Pierwszy występ p. Augusty Baudius z Wiednia.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 18. marca.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	219	25	220	50
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	185	—	186	25
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	86	—	86	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	190	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k. (oprócz kupona bieżącego)	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w. a.	—	—	—	—	77	40	78	—
Banku hip. gal.	90	70	90	70	90	50	91	—
gal zakł. kre. włośc.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	70	90	71	50
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	101	25	102	25
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	73	5	79
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	78	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	90	10	5
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	8	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	$63^3/_4$	1	65
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	$82^1/_2$	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. marca 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
A. Państwa.		
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.25	70.40
do kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	75.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	78 —	78 50
Metaliki po $4^1/_2$%	56.25	56 70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	207.—	208 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	—.—	—.—
Przez. do wyl. z r. 1854	94 75	95 25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	103.70	103 90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	105.25	105 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	125 10	125.30
Renty Como po 42 lir. aust.	23 50	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	92 25	92.75
Czech	92.—	93.—
Węgier	78.75	79 25
Galicyi	70 80	71.50
Siedmiogrodu	74.25	74.50
Bukowiny	71.—	71.75
Galic. pożyczki glod. z r. 1866 po 7%	101.—	101 50
2. Akcye.		
Banku narodowego	726.—	728.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	297 40	297.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	814.	816.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	295 50	296.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2287.—	2290.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	323.50	324.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	231 30	231.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	179 —	179 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219 50	220.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184 50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	595.-	597.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	95 60	95.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	78.—
Galic. banku hyp. po 6%	90.25	91.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	92 50	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.50	108.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	93.25	93.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.50	91.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (za 100 złr.) (w srebrze) po 5% za 100 złr	99.30	99.70
5. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	169.25	169.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	57.—	58 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.50	38 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	42.50	43.—
Palfiego „ 40 „ „	36.—	37.—
Clarego „ 40 „ „	37.50	38.—
St. Genois „ 40 „ „	33.—	34.—
Windischgrätza 20 „ „	22.50	23.—
Waldsteina 20 „ „	24.50	25.—
Keglevicha „ 10 „ „	16.—	16.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol	103.40	103.60
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	103.70	104.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103.90	104.15
Hamburg za 100 M. B.	91.70	91.80
Londyn za 10 ft. szt.	124.30	124 50
Paryż za 100 fr.	49 50	49 60
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.84	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.94	9.95
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.—	122.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. marca	złr.	kr.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	80
„ „ z procentami z maja i listopada	62	80
„ „ w srebrze	70	65
Losy z 1860 roku	104	—
Akcye banku wiedeńskiego	730	—
„ „ kredytowego	300	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	124	25
Srebro	122	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	84

DZIENNIK URZĘDOWY.

(615) **Edykt.**

Nr. 2464. Ces. król. sąd krajowy jako sąd handlowy w Krakowie zezwolił pod dniem dzisiejszym na wciągnienie w rejestr firm spółkowych firmy „General Agentie der k. k. privilegirten Wiener Handelsbank für den Produkten- und Waaren-Verkehr in Krakau" jako filii banku handlowego dla obrotu produktów i towarów w Wiedniu.

Zarazem zarejestrowane zostały następujące postanowienia:

1. Firmę „General Agentie der k. k. privilegirten Wiener Handelsbank für den Produkten- und Waaren-Verkehr in Krakau" podpisywać będzie przewodniczący takowej p. Hirsch Mendelsohn i urzędnik wyższy ajencyi p. Franciszek Weniger w ten sposób, iż pod firmą powyższą stampilią odciśniętą, lub też przez kogobądź napisaną umieszczą swe nazwiska.

W razie przeszkodzenia p. Hirscha Mendelsohn p. Józef Rapaport, w Krakowie zamieszkały, wspólnie z p. Franciszkiem Wenigerem firmę podpisywać będzie, — z dodatkiem „für Mendelsohn".

2. Celem ajencyi jeneralnej c. k. uprzywilejowanego banku handlowego Wiedeńskiego dla obrotu produktów i towarów w Krakowie jest w myśl statutow c. k. uprzywilejowanego banku handlowego Wiedeńskiego dla obrotu produktów i towarów, obrót płodów surowych i produktów przemysłowych w krajach w radzie państwa reprezentowanych, a to szczególnem uwzględnieniem punktu centralnego Wiednia ożywiać i wspierać (§. 1. statutów).

3. Czas istnienia c. k. uprzywiliowanego Wiedeńskiego banku handlowego dla obrotu produktów i towarów wymieniony jest na przeciąg 90 lat. licząc od dnia zatwierdzenia statutów.

Ajencya jeneralna na czas nieograniczony utworzona.

4. C. k. uprzywiliowany Wiedeński bank handlowy jest w myśl statutów najwyższem postanowieniem z 18. lipca 1868 zatwierdzonych od 20. września 1868 r. począwszy uprawnionym, na innych ważnych miejscach handlowych i przemysłowych krajów w radzie państwa reprezentowanych filię i ajencyę otwierać.

Kraków, 15. lutego 1869.

(624) **Edykt.** (1)

Nr. 1054. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych pp. Magdalenę z Białoskórskich Czyżową, Edwarda Komara, Karola Czarneckiego, Józefę, Maryę, Zofię 3ga im. Komarową, Józefa, Witolda, Antoniego 3ga im. Komara, Erazma Komara, Stanisława Delfina 2ga im. Komara, Juliana Komara, Zygmunta Komara, Kaspra Teofila 2ga im. Komara, Sabę Komara, Włodzimierza Komara, Seweryna Komara, Stefanię Komarową, masę rozbiorową Jana hr. Potockiego, w Lublinie Królestwie Polskiem przez niewiadomego kuratora pertraktowaną — Józefa hr. Potockiego, Marcelego hr. Potockiego, Katarzynę hr. Rey, Ludwikę hr. Skarbek, Zofię Czosnowską, Eugeniusza hr. Dzieduszyckiego, Alexandra hr. Potockiego, Emanuela Bär, Pawła Bieńkowskiego, Julię Bieńkowską, Wojciecha Soleckiego, Piotra Tarnawieckiego, Anielę z Krukowieckich Sokołowską, Józefa Sosnowskiego, Stanisława Urbańskiego, Wacława Balickiego, Jana Kulczyckiego Okopski, Franciszka Kulczyckiego, Maryę Kulczycką, Grzegorza Baranieckiego, Antoniego Baranieckiego, Demiana Baranieckiego, Eliasza Baranieckiego, Szymona Baranieckiego, Maryę Baraniecką, Jana Kulczyckiego Miłkowicz, Bazylego Kostek Kulczyckiego, Jana Kostek Kulczyckiego, Stefana Kostek Kulczyckiego, Julię Kostek Kulczycką, Katarzynę Kostek Kulczycką, Maryę Kostek Kulczycką, Józefa Januszewskiego, Jędrzeja Łabędzkiego, Domicelę z Bielskich hr. Dzieduszycką, Piotra Zawadzkiego, Marcina Zawadzkiego, Romana Bielskiego, Adama Bielskiego, Stanisława Wierzchaczewskiego, a w razie ich śmierci ich niewiadomych spadkobierców, iż przeciw nim i innym pp. Wit Komar, Tytus Kościszewski i Honorata Kościszewska na dniu 23go stycznia 1869 do L. 1050 pozew o extabulowanie ze stanu biernego dóbr Toporowice i Krasnostawice sumy 60.000 złp. czyli 3333 duk. 6 złp. z p. n. ze wszystkiemi odnośnemi pozycyami i suboneracyami wnieśli, który to pozew na dniu dzisiejszym do L. 1054 do ustnej rozprawy na dzień 27. kwietnia 1869 o godzinie 9tej przed południem zadekretowany, i ustanowionemu dla nieobecnych pozwanych kuratorowi p. adwokatowi krajowemu Dr. Dwernickiemu z zastępstwem p. adwokata Dra. Rosenberga doręczony został.

Wzywa się więc nieobecnych pozwanych, ażeby na wyznaczonym terminie celem wniesienia obrony albo osobiście w tutejszym sądzie stanęli, albo wcześnie przed terminem swoje prawne wywody z informacyą ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali i o tem ten sąd uwiadomili, ile że w przeciwnym razie skutki niepomyślne dla nich wyniknąć mogące samym sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów, 13. lutego 1869.

(628) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 240. Ces. król. sąd powiatowy w Kalwaryi czyni wiadomo, że na skutek odezwy c. k. sądu krajowego wekslowego Krakowskiego z dnia 28. grudnia 1868 r. L. 19206 odbędzie się w celu zaspokojenia należytości wekslowej p. Tomasza Fiderkiewicza w kwocie 300 złr. w. a. z procentami po 6% od dnia 30. września 1865 bieżącemi, tudzież kosztów w ilości 8 złr. 87 kr. w. a., 8 złr. 16 kr. w. a., 3 złr. 37 kr. w. a., 5 złr. 93 kr. w. a., 15 złr. 52 kr. w. a. i 9 złr. 23 kr. w. a. już przysądzonych, i obecnie za niniejsze podanie w kwocie 12 złr. 51 kr. w. a. przyznanych, egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi jednej połowy realności do Franciszka Kossowskiego należącej, pod L. 15 st. i 54 now. w Kalwaryi położonej, korpusu tabularnego nie stanowiącej, według protokołu z dnia 7. maja 1867 zajętej, a według protokołu z dnia 18. marca 1868 r. oszacowanej, w gmachu sądu tutejszego na terminach dnia 8. kwietnia 1869, dnia 5. maja 1869 i dnia 10. czerwca 1869 r., każdą razą o 10tej godzinie rano pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywoławczą stanowić będzie wartość szacunkowa owej połowy realności w kwocie 407 złr. 90 kr. w. a. Na pierwszych dwóch terminach połowa rzeczonej realności tylko wyżej, lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną być może.

2. Chęć kupienia mający winien jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny szacunkowej w okrągłej kwocie 40 złr. w. a. w gotówce jako wadyum, które najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym natychmiast zwrócone zostanie.

3. Najwięcej ofiarujący winien będzie w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały akt licytacyi zatwierdzającej całkowitą cenę kupna złożyć w gotówce do depozytu sądowego.

4. Po złożeniu całej ceny kupna będzie kupiciel nawet bez poprzedniej prośby w fizyczne posiadanie nabytej połowy realności wprowadzony i dekret własności onemu wydany.

5. Kupujący ponosić będzie, począwszy od dnia otrzymanego fizycznego posiadania, wszystkie podatki monarchiczne, daniny publiczne i gminne z posiadaniem nabytej połowy realności połączone z własnego majątku, niemniej opłaci należytość skarbową za przeniesieniem własności z własnego funduszu.

6. Gdyby kupujący któregobądź warunku nie dopełnił, rozpisaną zostanie na żądanie wierzyciela lub dłużnika, oraz na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy relicytacya rzeczonej połowy realności, która naówczas na jednym terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną być może. — Nadto odpowiada nierzetelny nabywca w takim razie za wszystkie szkody nie tylko złożonem wadyum, lecz również całym majątkiem.

7. Akt szacunkowy złożony jest w registraturze c. k. sądu powiatowego w Kalwaryi do wolnego przeglądu lub powzięcia odpisu.

C. k. sąd powiatowy.

Kalwarya, dnia 3. lutego 1869.

(623) **Kundmachung.** (1)

Nr. 3652. Am 1ten April l. J. tritt im Orte Okopy ein k. k. Postamt für den Briefpost-, Stafettendienst und die postämtliche Behandlung von Geld- und sonstigen Werthsendungen bis zum Einzelngewicht von 20 Pfund ins Leben und mit dem Postamte Mielnica mittelst täglicher Botenfahrten nach unterstehender Cursordnung in Verbindung:

Von Okopy täglich (vom April bis Ende September um 6 Uhr Nachmittag) in der übrigen Jahreszeit um 5 Uhr Nachmittag.	In Mielnica täglich um 8 Uhr 20 Min. beziehungsweise 7 Uhr 20 M. Abends.
Von Mielnica täglich vom April bis Ende September um 4 Uhr Früh, in der sonstigen Jahreszeit um 5 Uhr Früh.	In Okopy täglich um 6 Uhr 20 M. beziehungsweise 7 Uhr 20 Min. Früh.

Anschluß an die und von den Posten Zaleszczyki, Mielnica und Czernowitz-Mielnica.

Die Distanz zwischen Czernowitz und Mielnica beträgt $1^3/_8$ Posten.

Vom 1. April l. J. haben sich auch die Aemter Mielnica, Krzywcze und Korolówka mit dem Stafettendienste zu befassen.

Bestellungsbezirke des Postamtes Okopy: „Bielawce, Boryskowce mit Wygoda, Kozaczówka, Okopy, Trubczyn."

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 15. März 1869.

Obwieszczenie.

L. 3652 Z dniem 1go kwietnia b. r. wejdzie w miejscowości Okopy c. k. urząd pocztowy dla służby poczty listowej, sztafetowej i przyjmowania posełek pieniężnych, innych wartościowych do ciężkości 20 funtów pojedynczej sztuki w życie i otrzyma połączenie z urzędem pocztowym w Mielnicy zapomocą codziennej jazdy posłańczej w następującym porządku:

Z Okop codzień od kwietnia do końca września o 6tej godz. po południu w pozostałej części roku o 5tej godzinie po południu.	Z Mielnicy codzień o 8mej godz. 20. m. a względnie o 7. godz. 20 m. wieczór.
Z Mielnicy codzień od kwietnia do końca września o 4tej godz. zrana w pozostałej części roku o 5tej godz. zrana.	w Okopach codzień o 6. godz. 20. m. względnie o 7mej godz. 20. min. zrana.

Łączy się z pocztami Zaleszczyki, Mielnica i Czerniowce-Mielnica i wychodzi po nadejściu tychże poczt.

Odległość między Czerniowcami a Mielnicą wynosi $1^3/_8$ stacyi pocztowych.

Z dniem 1. kwietnia b. r. mają się także urzęda w Mielnicy, Krzywczem i w Korolowce zajmować służbą sztafetową.

Okrąg doręczenia urzędu pocztowego w Okopach: „Bielawce, Boryskowce z Wygodą, Kozaczówka, Okopy, Trubczyn.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 15. marca 1869.

(626) **Obwieszczenie.** (1)

L. 3233. Celem wykonania ostatniej woli ś. p. Macieja Prus Mroczkowskiego przedsięwziętą będzie w c. k. sądzie obwodowym Tarnowskim dobrowolna publiczna sprzedaż dóbr Rupniowe z przyległ. Kułak w starostwie Limanowskiem położonych, według Dom. 36. pag. 100. n. 9 et 10. haer. i Dom. 125. pag. 64. n. 8. et 9. haer. i Dom. 125. pag. 67. n. 3. haer. własność Macieja Mroczkowskiego a względnie teraz masy jego spadkowej stanowiących, na dniu 26. maja 1869 o 10tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się szacunek w kwocie 28429 zł 30 kr. w. a. — Gdyby jednak tego szacunku nikt nieofiarował, przyjmie komisya licytacyjna także ustne wnioski poniżej szacunku. Ofiarujący najwyższą kwotę jednak dopiero wtedy stanie się nabywcą, jeśli sąd obwodowy wniosek jego zatwierdzi.

2. Sprzedaż odbywa się ryczałtem, bez inwentarza gospodarczego tak żywego jak i martwego, mianowicie bez narzędzi i bez sprzętów gospodarczych, z wyłączeniem prawa do indemnizacyi, za zniesione poddańcze robocizny i daniny i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy chęć kupienia mający winien złożyć przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum kwotę 2000 zł. w. a. w gotówce, w galic. listach zastawnych, obligacyach państwa, obligach indemnizacyjnych lub w innych papierach publicznych, o ile takowe jako kaucyą przyjmować wolno, z kuponami jeszcze niezapadłemi i talonami podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, jednak nie nie wyżej wartości imiennej. Wadyum nabywcy będzie zatrzymanem na pewność dopełnienia warunków licytacyi, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconem będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt detaksacyi wolno przejrzeć w registraturze sądowej.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. marca 1869.

(629) **Obwieszczenie.** (1)

L. 74. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w celu ściągnięcia od Wojciecha Pecy przyznanej Józefowi Pecy sumy 21 zł. wraz z kosztami spornemi i egzekucyjnemi 2 zł. 18 kr., 1 zł. 36 kr., 4 zł. 40 kr., 2 zł. 36 kr., 6 zł. 6 kr. i 1 zł. $7^1/_2$ kr. i obecnie przyznanemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie 1 zł. $17^1/_2$ kr. w. a. na publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 9 w Kielanowicach, nie mającego osobnego korpusu tabularnego, w dwóch terminach, a to dnia 12go maja 1869 i dnia 26go maja 1869, każdą razą o godzinie 10tej na miejscu w Tuchowie z tym dodatkiem, iż realność ta, składająca się z gruntu i zabudowania, oszacowaną na sumę 385 zł. wal. austr. tylko na drugim terminie powyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie i że chęć kupienia mający przed rozpoczęciem licytacyi kwotę 40 zł. jako wadyum do rąk komisyi złożyć winien.

Resztę warunków licytacyi w tutejszo-sądowej registraturze, zaś rozległość obsiewu gruntów i ciężary w c. k. urzędzie poborowym w Tarnowie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tuchów, dnia 30. stycznia 1869.

(625) **Edikt.** (1)

Nro. 1743. Vom Stanislawower k. k. Kreisgerichte wird der Inhaber des unterm 28. September 1868 abhanden gekommenen Wechsels ddto. Tłumacz den 1. December 1863 ausgestellt, von der k. k. priv. Actiengesellschaft für Zuckerfabrikation in Galizien, akzeptirt vom Hr. Vinzenz Dobrowolski, zahlbar am 1. Mai 1864, über die Summe von 2598 fl. 34 kr. öst. W., versehen mit der Bestätigung, daß der Betrag von 2476 fl. 96 kr. öst. W. in Rechnung beglichen sei, — aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Kreisgerichte vorzulegen, widrigens derselbe für rechtsunwirksam erklärt werden wird.

Stanislau, 3. März 1869.

(627) **Kundmachung.** (1)

Nro. 275. Vom k. k. Bezirksgerichte in Janów wird bekannt gegeben, daß über Ersuchen des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes zur Einbringung der vom Hr. Anton Bochskant gegen Herrn Tyburtius Olszewski ersiegten Wechselsumme pr. 260 fl. öst. W. s. N. G. die öffentliche Feilbietung der dem Letzteren gepfändeten und abgeschätzten Fahrnisse, bestehend aus Pferden, Kühen, Schafen, Borstenvieh, Zimmereinrichtung, einen Wagen am 12. April 1869 und 26. April 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in Dąbrowica abgehalten werden wird, und daß die feilzubietenden Gegenstände bei dem ersten Termine nur über oder um den Schätzungswerth, dagegen bei dem zweiten Termine auch unten den Schätzungswerth an die Meistbietenden gegen gleich baare Zahlung werden veräußert werden.

Hiezu werden Kauflustige eingeladen.

Janów, am 20. Februar 1869.

(622) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

in Betreff erledigter Baudienststellen in Oberösterreich.

Nro. 463-Pr. Für den Staatsbaudienst in Oberösterreich ist eine Oberingenieursstelle I. Classe mit dem Gehalte von 1500 fl. öst. W., eventuell im Falle der Vorrückung eine solche Stelle II. Classe mit dem Gehalte von 1300 fl. öst. W. zu besetzen, für welche der Concurs mit dem Beifügen verlautbart wird, daß im weiteren Vorrückungsfalle des vorhandenen Baupersonals gleichzeitig auch die hiedurch in Erledigung kommenden Bauingenieursstellen I. und II. Classe mit dem Gehalte von 1100 fl. und 1000 fl. öst. W. zur Besetzung gelangen werden.

Bewerber um diese Dienststellen haben ihre mit den vorgeschriebenen Behelfen über die Befähigung und bisherige Dienstleistung oder Verwendung im Baufache instruirten Gesuche bis längstens Ende März 1869, und zwar im Falle dieselben im öffentlichen Staatsbaudienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde an das Präsidium der k. k. o. ö. Statthalterei zu Linz zu überreichen.

Linz, am 10. März 1869.

(593) **Edict.**

Nro. 2819. Vom k. k. Kreisgerichte Stanislau wird bekannt gemacht, daß in das Register der Einzelnfirmen eingetragen wurde die Firma Bernhard Sternberg für den Brettsägebetrieb in Pacyków und Zagwoźdź — Firmainhaber Bernhard Sternberg in Zagwoźdź. — Unter Einem wurde die Firma Marcus Friedmann und Bernhard Sternberg im Register für Gesellschaftsfirmen über Auflösung des Gesellschaftsvertrages gelöscht.

Stanislau, 3. März 1869.

(609) **Kundmachung.** (3)

Nr. 4367. Seine kais. königl. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 10. Jänner 1869 die vom galizischen Landtage beschlossene Umlage für den Landesfond von (15 kr.) fünfzehn Neukreuzern für das Jahr 1868 und von ($16^1/_2$) sechzehn ein halb Neukreuzern für das Jahr 1869 von jedem Gulden der directen Steuern, mit Einschluß des Eindrittel-Zuschlages, dann die beschlossene Umlage für die Grundentlastungsfonde (51 kr.) mit Einundfünfzig Neukreuzern von jedem Gulden der directen Steuern, ohne den Kriegs- und außerordentlichen Beitrag für die Jahre 1868 und 1869, Allergnädigst zu genehmigen geruht.

Was in Folge hohen Erlaßes des k. k. Ministeriums des Innern vom 17. Jänner 1869 Z. 638 mit dem Beifügen zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß gleichzeitig wegen Einhebung der oberwähnten Landesfonds- und Grundentlastungsfonds-Zuschläge für das Jahr 1868 und 1869, insofern diese Einhebung, namentlich für das 1868, nicht bereits stattgefunden hat, das Erforderliche verfügt wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 4367. Jego ces. król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 10. stycznia 1869, najmiłościwiej zatwierdzić uchwalony przez Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem dodatek na rzecz funduszu krajowego w kwocie (15 c.), t. j. piętnastu centów na rok 1868., a w kwocie ($16^1/_2$ c.), t. j. szesnastu i pół centów na rok 1869, do każdego reńskiego podatków stałych, z wliczeniem trzeciej części dodatku, niemniej dodatek na fundusze indemnizacyjne po (51 c.), t. j. pięćdziesiąt i jeden centów do każdego reńskiego podatków stałych, bez wojennego i nadzwyczajnego dodatku, na rok 1868. i 1869.

Co w skutek wysokiego dekretu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. stycznia 1869. l. 638 podaje się z tem dołożeniem do powszechnej wiadomości, iż jednocześnie zarzadzono pobór wymienionych dodatków na potrzeby krajowe i na fundusze indemnizacyjne za rok 1868. i 1869., o ile takowy mianowicie za rok 1868. dotychczas uskutecznionym nie został.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. lutego 1869.

Обвѣщеніе.

Нр. 4367. Его цѣс. кор. Апостольске Величество изволили найвизшимъ постановленіемъ зъ дня 10. Сѣчня 1869 наймилостнѣйше затвердити ухваленый черезъ Соймъ Королевства Галиціи и Володимеріи вразъ зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ додатокъ на потребы фондуша краевого въ илькости (15 ц.), т. е. патьнадцать центôвъ на годъ 1868., а въ илькости ($16^1/_2$ цент.), т. е. шестьнадцать и пôлъ центôвъ на годъ 1869 до кождого реньского податкôвъ сталихъ, съ вчисленьемъ третой части додатку, якъ и додатокъ на фондушѣ индемнизаційнѣ по (51 цент.), т. е. пятьдесять и одинъ центôвъ до кождого реньского податкôвъ сталихъ, безъ военного и надзвычайного додатку на годъ 1868 и 1869.

Що въ слѣдствіе высокого декрету ц. к. Министерства справъ внутренныхъ зъ дня 17. Сѣчня 1869 ч. 638 подае ся съ тимъ додаткомъ до общои вѣдомости, що современно зарядженно поборъ вымѣненыхъ додаткôвъ на потребы краевыи и на фондуши индемнизаційнѣи за годъ 1868 и 1869, оскôлько тойже именно за годъ 1868 доси совершеннымъ не зосталъ.

Зъ ц. к. Намѣстництва.

Львôвъ, дня 27. Лютого 1869.

(611) **Concurs-Verlautbarung.** (3)

Nr. 10271. Ueber Ansuchen der Bukowinaer k. k. Landesregierung vom 23. Februar 1869 Z. 1976 wird bekannt gegeben, daß zur Besetzung der erledigten Bezirksthierarztenstelle in Suczawa mit dem jährlichen Gehalte von 600 fl. öst. W. und der X. Diätenclasse der Concurs ausgeschrieben wurde

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre Gesuche mit dem Diplom als geprüfte Thierärzte, dann der Nachweisung über ihr Alter, Sprachkenntnisse und bisherige Dienstverwendung, instruirt, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, falls sie aber keine öffentliche Anstellung bekleiden, unmittelbar bei dem k. k. Bukowinaer Landes-Präsidium bis 1. April l. J. einzubringen.

Der k. k. Leiter der Statthalterei.

Lemberg, am 3. März 1869.

Ogłoszenie konkursu.

L. 10271. W skutek odezwy c. k. władzy krajowej w Czerniowcach z dnia 23go lutego b. r. do l. 1976 podaje się do powszechnej wiadomości, iż dla obsadzenia posady weterynarza powiatowego z roczną pensyą 600 zł. a. w. w X. klasie dyet w Suczawie na Bukowinie systemizowanej rozpisany został konkurs do dnia 1. kwietnia 1869 r.

Ubiegający się o tę posadę mają do podania swego dołączyć dyplom weterynarski, tudzież świadectwa wykazujące wierzytelnie wiek, stan, znajomość języków i dotychczasową praktykę.

Podania tak zaopatrzone należy przedłożyć w w oznaczonym czasie na ręce przełożonego urzędu, jeżeli zaś ubiegający się o tę posadę nie piastuje żadnego nrzędu, bezpośrednio c. k. Prezydyum władzy krajowej w Czerniowcach.

C. k. szef namiestnictwa.

Lwów, dnia 3. marca 1869.

(610) **Obwieszczenie.** (3)

L. 125. W c. k. gimnazyum w Samborze ma być obsadzona posada dyrektora, z którą połączona jest roczna płaca Tysiąc sto pięćdziesiątpięć (1155) złotych austryackich wynosząca.

W tym celu ogłasza się niniejszem konkurs do 15 kwietnia b. r. trwać mający.

Ci, co się ubiegać zamierzają o rzeczoną posadę, winni do powyższego terminu przedłożyć swe podania. Radzie szkolnej krajowej bezpośrednio, lub za pośrdnictwem przełożonych swych władz, jeżeli już mają jakie zajęcie w publicznej służbie.

Językiem wykładowym w gimnazyum Samborskiem jest język polski.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 4. marca 1869.

(602) **E d i c t.** (3)

Nro. 11897. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es werde zur Befriedigung der vom Hr. Wolf Schwager ersiegten Forderung pr. 735 fl. öst. W., der Executionskosten pr. 16 fl. $75^1/_2$ kr. öst. W., 8 fl. 13 kr. öst. W. und 66 fl. 32 kr. öst. W. die executive Feilbietung der den Herrn Roman Grf. Komarnicki und Leib Weinberger gehörigen, in Złoczów unter CNro. 284 und 286 gelegenen Realitäten in den Terminen des 20. April, 18. Mai und 15. Juni 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden:

1. Zum Ausrufspreise der erwähnten Realitäten CNr. 284 und 286 in Złoczów wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth mit 8061 fl. 44 kr. öst. W. bestimmt.

2. In den zwei ersten Terminen werden die erwähnten Realitäten nur über oder wenigstens um den Schätzungswerth, dagegen in dem dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe um welchen immer Preis feilgebothen werden.

3. Jeder Kauflustige ist verbunden vor Beginn der Feilbietung die Summe pr. 806 fl. 15 kr. öst. W. im Baaren oder in Werthpapieren nach deren in der Lemberger Zeitung notirten Curswerthe zu Händen der Licitations-Commission als Vadium zu erlegen, welches Angeld dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach abgeschlossener Licitation rückgestellt werden wird.

Die übrigen Feilbietungs-Bedingungen, der Grundbuchsauszug und der Schätzungsact der erwähnten Realitäten können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von der Ausschreibung dieser Feilbietung werden die Executen Hr. Roman Gf. Komarnicki und Hr. Leib Weinberger, ferner der Executionsführer Hr. Wolf Schwager, dann die Hypothekargläubiger, und zwar: die Stadtgemeinde Złoczów zu Händen des Bürgermeisters Hrn. Krajewski, dagegen Hr. Salamon Läufer zu eigenen Händen, endlich alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 30. Juli 1868 als dem Tage der Ausfertigung der Grundbuchsauszüge in das Grundbuch gelangten, wie auch jene, welchen aus welch' immer einem Grunde der gegenwärtige Licitationsbescheid entweder gar nicht oder nicht zeitgerecht vor dem Licitationstermine ausgehändigt werden könnte, durch den in der Person des Hr. Advocaten Dr. Mijakowski mit Substituirung des Hr. Advocaten Dr. Warteresiewicz gleichzeitig bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczów, am 27. Jänner 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 11897. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszem wiadomo, że celem zaspokojenia należącej się p. Wolfowi Schwager wierzytelności 735 złr. a. w., tudzież kosztów egzekucyjnych 16 złr. $75^1/_2$ kr. w. a., 8 złr. 13 kr. w. a. i 66 złr. 32 kr. a. w. przymusowa sprzedaż należących do pp. Romana hr. Komarnickiego i Leiby Weinbergera realności w Złoczowie pod Nr. kons. 284 i 286 położonych zarazem dozwolona, w terminach 20. kwietnia, 18. maja i 15. czerwca 1869, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Za cenę wywołania wzmiankowanych realności Nr. kons. 284 i 286 w Złoczowie stanowi się wartość aktem szacunkowym wyprowadzona w sumie 8061 złr. 44 kr. w. a.

2. W pierwszych dwóch terminach wzmiankowane realności tylko powyżej, lub przynajmniej za cenę szacunkową, w trzecim zas terminie toż samo poniżej tej ceny za jakąkolwiek cenę sprzedane będą.

3. Chęć kupienia mający będzie zobowiązanym kwotę 806 złr. 15 kr. a. w. w gotowiźnie, albo w papierach publicznych wedle tychże w Gazecie Lwowskiej zamieszczonego kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć, które to wadyum nabywcy w cenę kupna wliczone, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwrócone zostanie.

Dalsze warunki licytacyjne, wyciąg z ksiąg gruntowych i akt oszacowania mogą w tutejszo-sądowej registraturze być przejrzane.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się pp. Romana hr. Komarnickiego i Leibę Weinbergera, dalej egzekucyę prowadzacego p. Wolfa Schwagra, tudzież wierzycieli hypotecznych, mianowicie gminę miasta Złoczowa do rąk naczelnika gminy p. Krajewskiego, zaś Salamona Läufera do rąk własnych, nakoniec wierzycieli hypotecznych, którzy po dniu 30go lipca 1868 jako dniu wystawienia wyciągów z ksiąg gruntowych do tabuli miejskiej weszli, jako też i tych wierzycieli, którymby obecna uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu albo wcale nie, albo wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego zarazem w osobie p. adwokata Dra. Mijakowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Warteresiewicza kuratora i przez edykta.

Z c. k. sadu obwodowego.

Złoczów, dnia 27. stycznia 1869.

(604) **Kundmachung.** (3)

Nro. 2795. Vom k. k. Bezirksgerichte in Drohobycz wird bekannt gemacht, es sei am 23. Jänner 1856 in Drohobycz Wolf Oberst ohne Hinterlassung der letztwilligen Verordnung verstorben.

Da dem Gerichte der Wohnort des Sohnes Selig Oberst unbekannt ist, so wird derselbe aufgefordert, sich binnen 1 Jahre von dem unten angesetzten Tage bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für ihn aufgestellten Curator Munisch Oberst abgehandelt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Drohobycz, am 21. December 1868.

(612) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 709-Pr. Bei dem Lemberger k. k. Landesgerichte ist eine Hilfsämter-Directions-Adjunktenstelle mit dem Gehalte von 630 fl. öst. W. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe erledigt, zu deren Besetzung der Concurs hiemit auf 4 Wochen ausgeschrieben wird.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 15. März 1869.

(601) **E d y k t.** (3)

Nr. 2966. Ces. król. sad obwodowy w Tarnopolu rozpisuje zbieg wierzycieli na cały ruchomy i na nieruchomy, w krajach koronnych, w których norma jurysdykcyjna z 20. listopada 1852 l. 251 Dz. u. p. obowiązuje, znajdujący się majątek tutejszego handlarza nafty, lamp, trumien etc. Tomasza Drewniaka, ktokolwiek do tej masy krydalnej pretensyę sobie rości, winien się z takową za pomocą pozwu przeciw zastępcy tej masy p. Dr. Maxowi wystosowanego w tutejszym sądzie obwodowym do 15. maja 1869 zgłosić, i w tym pozwie nie tylko rzetelność tej wierzytelności, ale też i prawa, na mocy którego do tej lub owej klasy zamieszczonym być żada, udowodnić, gdy po upływie tego terminu takie pozwy przyjęte nie będa, a ci, którzy swe wierzytelności do tego czasu nie zaskarzą, od tej masy krydalnej i w tym razie odsądzeni będą, jeżeliby im prawo kompenzacyi przysłużało, lub gdyby własna rzecz z tej masy żądali, lub gdyby ich wierzytelność na nieruchomej hypotece zabezpieczoną była, tak że tacy wierzyciele, jeżeliby masie coś winni byli, ten dług mimo swego prawa kompenzacyi, własności lub hypoteki masie zapłaciéby musieli.

W celu wyboru stałego zarządcy masy i wydziału wierzycieli wyznacza się dzień sądowy na 28go maja 1869, 10. godzinę przed południem tu w sądzie.

Tarnopol, dnia 12. marca 1869.

(606) **E d y k t.** (3)

Nr. 253. Ces. król. sąd powiatowy w Liszkach wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia przyznanej Małgorzacie Wojciechowskiej pretensyi pr. 35 złr. 27 kr. w. a., z kosztami w ogólnej kwocie 28 złr. $82^1/_2$ kr. w. a. dozwala na egzekucyjną publiczną sprzedaż gospodarstwa pod Nr. kons. 25 st., 24 now. w Nowej Wsi Szlacheckiej Tomasza Fryca własnego, która to sprzedaż w jednym terminie, to jest dnia 12. kwietnia 1869 o godzinie 10tej rano w tutejszym c. k. sądzie pod warunkami rezolucya z dnia 26go maja 1868 L. 1334 objętemi w Gazecie Lwowskiej z dnia 1., 3. i 4. sierpnia 1868 Nr. 176, 177, 178 ogłoszonemi, z tą jedynie zmianą się odbędzie, że cenę wywołania stanowi szacunkowa cena gruntu i budynków w kwocie 680 złr. w. a., i że na pierwszym terminie wspomnione gospodarstwo także niżej ceny wywołania sprzedane będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki, dnia 11. marca 1869.

(578) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 591. Ces. król. sąd powiatowy w Pilznie wiadomo czyni, iż p. Antoni Sperling, c. k. notaryusz w Pilznie, z powodu słabości umysłowej uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 25. lutego 1869 L. 2324 pod kuratelę wzięty, i temuż p. Leopold Mayerhoffer za kuratora ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy.

W Pilznie, dnia 11. marca 1869

(584) **Kundmachung.** (3)

Nr. 451. Montag den 22ten März 1869 um 2 Uhr Vormittag wird in der Kanzlei des Gemeindeamtes in Monasterzyska die Sicherstellung der Verpflegsbedürfnisse für das dortige k. k. Militär im Subarrendirungswege sowohl durch mündliche Herabminderung als auch im Wege schriftlicher versiegelter Offerte auf die Zeit, und zwar: Heu vom 1. Mai bis Ende September 1869, resp. zur neuen Fütterung, Streustroh vom 1. April bis Ende December 1869 vorgenommen werden.

Später, so wie im telegraphischen Wege einlangenden Offerte bleiben unberücksichtiget.

Ausführlichere Daten in Betreff dieser Sicherstellung sind in der im Amtsblatt dieser Zeitung vom 17. März d. J. Nr. 62 verlautbarten Kundmachung ersichtlich.

K. k. Militär-Verpflegs-Magazin.

Stanislau, am 10. März 1869.

(613) **Bewerbungs - Aufruf.** (2)

Nr. 199. Zur Wiederbesetzung der bei dem Stanislauer k. k. Kreisgerichte erledigten einen Hilfsämter-Directions-Adjunctenstelle mit dem Jahresgehalte von 630 fl. öst. W. und dem Vorrückungsrechte in die höheren Gehaltsstuffen, wird der Concurs mit der Bewerbungsfrist von 14 Tagen, von der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Lemberger Zeitung hiemit ausgeschrieben, binnen welcher die Bewerber ihre Gesuche an dieses k. k. Kreisgerichts-Präsidium im vorgeschriebenen Wege einzubringen haben.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Stanislau, am 15. März 1869.

(619) **E d y k t.** (2)

L. 2822. C. k. sąd powiatowy miejsko - delegowany Sekc. I. we Lwowie czyni niniejszym edyktem Jozefowi Rampeltowi wiadomo, że Karolina z Rampeltów Karchezy na dniu 8. lutego 1869 do liczby 2822 prośbę o intabulacyę jej za właścicieikę sumy 80 złr. m. k. z większej 2000 zł.. na sumie 8000 zł. w stanie biernym sołtysostwa Załuska hypotekowanej na rzecz Józefa Rampelta ciężącej, wniosła.

Ponieważ Józef Rampelt z życia jego i miejsca pobytu znajomym nie jest, więc ustanowiono dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Skwarczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Białoskórskiego, i temuż uchwała na tę prośbę zapadła doręcza się.

Lwów, dnia 18. lutego 1869.

(617) **E d y k t.** (2)

L. 2125. Z c. k. sądu obwodowego w Przemyślu wzywa się posiadacza zagubionego wekslu ddto. Sądowa Wisznia 27. listopada 1865 na 184 zł. w. a. przez p. Michała Walniczka na jego własną ordrę wystawionego, przez p. Walentego Rzepińskiego akceptowanego dnia 27. maja 1867 w Sądowej Wiszni płatnego, ażeby weksel ten w przeciągu 45 dni od dnia umieszczenia tego edyktu w Gazecie lwowskiej sądowi temu przedłożył, lub też swe prawa do tego wekslu wykazał, bowiem po upływie tego czasu weksel ten jako umorzony uznany będzie.

Przemyśl, dnia 4. marca 1869.

(616) **E d y k t.** (2)

L. 1985. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niniejszem wiadomo czyni, że pan Wilhelm Poźniak właściciel połowy dóbr Nowotaniec, obwodu Sanockiego przeciw Annie Peters z miejsca pobytu i życia niewiadomej i jej nieznanym spadkobiercom o ekstabulacyę sumy 200 zł. m. k., z p. n. ze stanu biernego połowy dóbr Nowotańca z przyległościami Nagorzany i Nadolany na dniu 20. lutego 1869 do l. 1985 wniósł, skutkiem czego dla pozwanych kurator w osobie p. adwokata krajowego Illasiewicza z substytucyą p. adwokata krajowego Chamaides ustanowionym został.

Przemyśl, dnia 25. lutego 1869.

(620) **E d y k t.** (2)

Nr. 6548. Ces. król. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie prawomocnego wyroku kompromisarskiego z dnia 5. października 1866 dozwala się po uskutecznionem egzekucyjnem zaintabulowaniu i oszacowaniu celem zaspokojenia kwoty 660 zlr. w. a. z procentami 6% od dnia 6. stycznia 1867, kosztów poprzód przyznanych 3 złr. 23 kr., tudzież kosztów, które się teraz w umiarkowanej ilości 22 złr. 66 kr. w. a. przysądza, na rzecz Israela Nagelstein przeciw Wilhelmowi i Julii małżonkom Chromy przymusową publiczną sprzedaż $^5/_8$ części realności pod L. kons. 107 na krakowskiem przedmieściu w Jarosławiu położonej, wedle Dom. nov. 7, pag. 44 poz. 5. małżonkom Wilhelmowi i Julii Chromy własnych, która to licytacya w tutejszym sądzie w 2ch terminach, a to dnia 15. kwietnia 1869 i dnia 14. maja 1869, zawsze o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami przedsiębraną będzie.

1. Jako cenę wywołania przyjmuje się cenę szacunkową w ilości 1648 złr. 43 kr. w. a.

2. Mający chęć kupienia mają złożyć 10% ceny wywołalnej jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, to jest kwotę 164 złr. w. a., która najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną zostanie. Wadyum to może być złożone albo w gotówce, lub też w papierach państwowych, lub w listach zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego. których wartość wedle kursu w Gazecie Lwowskiej podanego oznaczoną być ma.

3. Sprzedać się mające $^5/_8$ części w mowie będącej realności mogą być na 1szym i 2gim terminie licytacyjnym tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedane; jeżeliby zaś na tych 2 terminach nikt nawet ceny wywołalnej nie podawał, natenczas celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na 28. maja 1869 o godzinie 10tej rano, na którym strony udział w tej sprawie mające pod rygorem §§. 148 i 152 u. p. s. w tutejszym sądzie zjawić się mają.

Reszte warunków licytacyjnych, jako też extrakt tabularny i akt oszacowania można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze, co się zaś tyczy podatków, odsyła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego w Jarosławiu.

Zawiadamia się o tem Israela Nagelstein, Paulinę Pawłowską, Ferdynanda Baczyńskiego, Salamona Engelberga, Maryannę Matal, Antoniego Matal, nareszcie wszystkich wierzycieli, którzy po wydaniu extraktu do tabuli weszli, jako też wszystkich z miejsca i pobytu niewiadomych wierzycieli, którym uchwała ta doręczonąby być nie mogła, na ręce kuratora w osobie p. adwokata Dra. Myszkowskiego ustanowionego.

Jarosław, dnia 30. grudnia 1868.

(603) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 3767. Ces. król. sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłasza niniejszem, że na żądanie Feibisza Szleifera, prawonabywcy Zuzanny Hrycakowej, dla odebrania sumy 43 złr. 26 kr. przeciwko Filipowi Tokarowi przyznanej przymusowa sprzedaż realności w Łyścu pod L. domu 404 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, a na 130 złr. oszacowanej; na dzień 13. kwietnia 1869, na dniu 13. maja 1869 i na dniu 15. czerwca 1869, każdą razą o 10tej godzinie przed południem w tutejszej kancelaryi odbędzie się.

Bohorodczany, 21. listopada 1868.

(573) **O g ł o s z e n i e.** (3)

Nr. 41. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem stosownie do §. 21. ust. adw., że p. Dr. Klemens Kostheim, adwokat w Rozwadowie, tutejszemu Wydziałowi dnia 5. marca b. r. doniósł, że swoją siedzibę adwokacką do Rzeszowa przeniesie

Z Wydziału Izby adwokatów.

Tarnów, dnia 6. marca 1869.

(595) **Ogłoszenie.** (3)

L. 2945. Odnośnie do ogłoszenia z 1. marca b. r. podaje wydział krajowy do publicznej wiadomości, iż posiadacze wylosowanej seryi C. obligacyi pożyczki krajowej z 1866 życzący sobie wymiany takowych w Wiedniu w kasie anglo - austryackiego banku, albo w kasie zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu albo w kasie zakładu kredytowego ziemskiego, obowiązani są zgłosić się z wylosowanemi obligacyami do jednej z tych kas na ośm dni przed terminem spłaty, t. j. najdalej do 22. czerwca 1869 roku.

Z Rady Wydziału krajowego.

Lwów, dnia 11. marca 1869.

E r k e n n t n i s s e.

Mit rechtskräftigem Erkenntnisse des k. k. Landesgerichtes vom 8. März 1869 Z. 4212 wurde das Verbot der Weiterverbreitung des Aufsatzes „Die Arbeiterbewegung in Basel" und des bezüglichen „Aufrufes" in Nr. 2 der „Wr Arbeiterzeitung" (Extrablatt zu Nr. 3 der „Const. Vorstadt-Zeitung") vom 3. Jänner 1869 wegen der Vergehen nach §. 305 St. G. und §. 24 Pr. G. auf Grund des §. 36 P. G. ausgesprochen.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 11 März 1869. (599)

Boschan mp. Thallinger mp.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers erkennt das k. k. Landesgericht in Wien in Strafsachen mit Urtheil vom 22. Jänner 1869 Zahl 784, die weitere Verbreitung der bei Paul Neumayer in Wien beanständeten 33 Stück Neujahrkarten (sogenannte Witzkarten) wegen des Vegehens gegen die öffentliche Sittlichkeit im Sinne des § 516 St. G. und wegen Uebertretung nach §. 23 P. G. nach §. 36 P. G. verboten.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, den 9. März 1869.

Boschan mp

Mittelst Beschlusses vom 17. Februar 1869 Zahl 4097 hat das k. k Landes- als Preßgericht zu Prag über den staatsanwaltschaftlichen Antrag vom 31. Jänner 1869 Z. 523 und 637 St. A. in Betreff der in der Buchdruckerei des W. Bürenstein in Berlin gedruckten und von Josef V. Frič als Unternehmer, von J. E. Wessely als verantwortlichen Redacteur und von Dr. Otto Löwenstein als Verleger gezeichneten Zeitschrift „Blanik", Wochenblatt der jungcechischen Partei in Böhmen und Mähren zu Recht erkannt:

Diese Zeitschrift beinhalte:

1. in ihrer 1. Nummer vom 1. November 1868 das im §. 65 ad a St. G. und Art. 11 des Gesetzes vom 17. December 1862 bezeichnete Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe;

2. in der 2. Nummer vom 7. November 1868 das Verbrechen des Hochverraths nach §. 58 ad c St. G., dann das Verbrechen der Ruhestörung nach §. 65 ad a St. und Art. II. des Gesetzes vom 17 December 1862, endlich das Vergehen nach §. 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862;

3. in der Nr. 3 vom 13. November 1868 das Vergehen nach 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862;

4. in der Nr. 4 vom 20. November 1868 das Vergehen nach §. 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862;

5. in der Nr. 5 das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 a St. G.;

6. in der Nr. 6 vom 4. December 1868 das Verbrechen des Hochverraths nach §. 58 ad c St. G., dann das Verbrechen der Beleidigung von Mitgliedern des A. h. Kaiserhauses nach §. 64, ferner das Verbrechen der Ruhestörung nach §. 65 a St. G. und das Vergehen nach §. 300 St. G.;

7. in der Nr. 7 vom 11. December 1868 das Verbrechen der Ruhestörung nach §. 65 a und b St. G. und das Vergehen nach §. 300 St. G.;

8. in der Nr. 8 vom 18. December 1868 das Verbrechen der Ruhestörung nach §. 65 a und b St. G. und das Vergehen nach §. 300 St. G.; endlich

9. in der Nr. 9 vom 29. December 1868 das Verbrechen des Hochverraths nach §. 58 ad c St. G., dann das Verbrechen der Ruhestörung nach §. 65 ad a und b St. G., endlich das Vergehen nach §. 300 St. G.

Zugleich wurde nach §. 36 P. G. die Weiterverbreitung dieser 9 Nummer der politischen Wochenschrift „Blanik" verboten. (586)

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers hat das k. k. Landesgericht Wien in Strafsachen mit Urtheil vom 20. Jänner 1869 Z. 6408-33116, welches mit oberlandesgerichtlichem Erkenntnisse vom 24. Februar 1869 Z. 3264 bestätigt wurde, die Weiterverbreitung der Nr. 252 des Journals „Das Vaterland", Zeitung für die öster. Monarchie vom 13. September 1868, wegen des durch den Leitartikel „Der Staatsstreich" begangenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe, und der Nr. 258 des obigen Journals vom 19. September 1868 wegen des durch den Leitartikel „Wien 18. September" begangenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 St. G., respective Art. II. des Gesetzes v. 17. December 1862 im Sinne des Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 Nr. 142 des R. G. Bl. verboten.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 4. März 1869.

Boschan mp. Thallinger mp.

Mit den Urtheilen des k. k. Landes- als Preßgerichtes in Prag vom 1. December 1868 Z. 28671 und des dortigen k. k. Oberlandesgerichtes v. 18. December v. J. Z. 33246 ist die Weiterverbreitung der Nr. 129 des „Posel z Prahy" vom 17. September 1868 wegen des Artikels „O vycházce na horu Konec chlumu" in der Richtung des Vergehens nach §. 305 St. G. B., und der Nr. 130 vom 19. September 1868 dieser Zeitschrift wegen des Artikels „Pánum předplatitelum českych novin" in der Richtung des Vergehens nach §§. 9, 239 und 310 St. G. B. verboten worden.

Mit dem Erkenntnisse des k. k. Oberlandesgerichtes in Prag vom 18. Jänner 1869 Z. 6471 ist die Weiterverbreitung der Nr. 77 der „Národni Noviny" vom 3. October 1868 wegen des darin anläßlich des Artikels „Záslano Osvědčeni duvěry Dor. Cižkovi" enthaltenen Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung §. 300 und 305 St. G. gemäß §. 36 P. G. verboten worden.

Das k. k Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 27. Februar 1869 Z. 806 die Weiterverbreitung der am 7. December 1868 ausgegebenen Nr. 37 der Zeitschrift „Koruna" wegen des darin veröffentlichten Artikels „Exekucni dražby", dessen Inhalt den Thatbestand des in den §§. 300 u. 305 St. G. textirten Vergehens begründet, verboten. (564)

Das k. k. Ober-Landesgericht Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 3. Februar 1869 Zahl 3188 das Verbot der Weiterverbreitung der Nummer 53 der periodischen Druckschrift „Narodni Noviny" vom 8ten September 1868 wegen des darin anläßlich des Artikels „Baltické přimoři a Čechy" enthaltenen Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 302 St. G., gemäß §. 36 St. G. ausgesprochen. (589)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.